HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

ויודע שבתי אבותיו קבועין לשם אסור לשתות יין וכו'. פירוש לאסור לשתות יין מוך לסעודתו אבל בסעודתו מותר דיין שבמקדש הסעודה מינו מסכר:

ובחמישי מותרין **מפני כבוד השבת מאי טעמא.** פי' מפי טעמא אין הכהנים מותרין להסתפר אבל דווקא בחמישי בשבת כדי שלא יכנסו למשמר כשהן מגולין פי' ולא ימתינו עד יום אחד מימי המשבוע הבא ויסתפרו קודם שיכנסו למשמרת דשם לא יסתפרו קודם יהיו אסורין כל השבוע הבא עד יום החמישי ומתוך זה שהסתרו לספר כל השבוע הבא יסתפרו קודם שיכנסו למשמרתם ולא יהיו מגולים:

כהן גדול מסתפר מע"ש לערב שבת וכהן הדיוט אחד לשלשים יום. פירוש שאינו יכול להסתות יותר ומפי דקתמר בסמוך דשמע מינה דכתיב פרע לא יגלח פרע ליהוי פי' פרע ליהוי עד שלשים יום סם יגלח:

לא לירבו בלא. פירוש ואפילו עד ל' יום ובקה לשם כן ג"ם דפרע למה לי (ג) וי"ל דשמע מ"ל לא לירבו על ל' יום אלא בכ"ט: **שלוחי לא משלחו.** יותר משלשים יום:

מגלח

אלא בראש השנה וביובלות ובשעת מלחמה: על הראשונה הוא אומר מי שענה את אברהם בו': תנא יש מחליפין צעקה לאליהו ותפלה לשמואל בשלמא גבי שמואל כתיב ביה תפלה וכתיב ביה צעקה אלא גבי אליהו תפלה כתיב צעקה לא כתיב [1] ענני ה' ענני לשון צעקה היא: על הששית הוא אומר מי שענה את יונה בו' על השביעית הוא אומר מי שענה את דוד בו': מכדי יונה בתר דוד ושלמה הוה מאי טעמא מקדים ליה ברישא משום דבעי למיחתם מרחם על הארץ תנא משום סומכוס אמרו ברוך משפיל הרמים: שלש תעניות הראשונות אנשי משמר מתענין ולא משלימין בו': תנו רבנן [א] מפני מה אמרו אנשי משמר מותרין לשתות יין בלילות אבל לא בימים שמא תכבד העבודה על אנשי בית אב ויבואו ויסייעו להם מפני מה אמרו אנשי בית אב לא ביום ולא בלילה מפני שהן עסוקין תמיד בעבודה [2] מכאן אמרו כל כהן שמכיר משמרתו ומשמרת בית אב שלו ויודע שבתי אבותיו קבועין שם אסור לשתות יין כל אותו היום [3] במכיר משמרתו ואין מכיר משמרת בית אב שלו ויודע שבתי אבותיו קבועין שם אסור לשתות יין כל אותה שבת אינו מכיר משמרתו ומשמרת בית אב שלו ויודע שבתי אבותיו קבועין שם אסור לשתות יין כל השנה [4] רבי אומר אומר אני אסור לשתות יין לעולם [5] אבל מה אעשה שתקנתו קלקלתו אמר אביי כמאן שתו האידנא כהני חמרא כרבי: אנשי משמר ואנשי מעמד אסורים לספר ולכבס ובחמישי מותרין מפני כבוד השבת: מאי טעמא [6] אמר רבה בר בר חנה אמר ר' יוחנן [7] כדי שלא יכנסו למשמרתם כשהן מגולין ת"ר [8] [9] מלך מסתפר בכל יום [10] כהן גדול מערב שבת לערב שבת [11] כהן הדיוט אחת לשלשים יום מלך מסתפר בכל יום מ"ט אמר רבי אבא בר זבדא אמר קרא [12] מלך ביפיו תחזינה עיניך כהן גדול מע"ש לערב שבת מ"ט אמר רב שמואל בר יצחק הואיל ומשמרות מתחדשות כהן הדיוט אחת לשלשים יום מנלן אתיא פרע פרע מנזיר כתיב הכא [13] וראשם לא יגלחו ופרע לא ישלחו וכתיב התם [14] קדוש יהיה גדל פרע שער ראשו מה להלן שלשים אף כאן שלשים ונזיר גופיה מנלן אמר רב מתנה [15] סתם נזירות שלשים יום מנלן אמר קרא יהיה בגימטריא תלתין הוי א"ל רב פפא לאביי ודילמא ה"ק רחמנא לא לירבו כלל אמר ליה אי הוה כתיב לא ישלחו פרע כדקאמרת השתא דכתיב ופרע לא ישלחו פרע ליהוי שלוחי הוא דלא לישלחו אי הכי אפילו האידנא נמי [16] דומיא דשתויי יין מה שתויי יין בזמן ביאה הוא דאסור שלא בזמן ביאה שרי אף הכא נמי והתניא [17] רבי אומר אומר אני כהנים אסורין לשתות יין לעולם אבל מה אעשה שתקנתו קלקלתו ואמר אביי כמאן שתו האידנא כהני חמרא כרבי

ידעינן מנא ליה **מתפרים** דאמר ברכות ופסוקי מלכיות זכרונות ושופרות **בשעת מלחמה: נעקה נגליה.** על מי שענה את נגליה מותה שומע נעקה ומשמואל שומע תפלה דכתיב ביה תפלה (שמואל ז ז) קצו את כל ישראל המתפלה ותתפלל בעדכם: **נעקה.** דכתיב (שם טו) ויחר לשמואל ויזעק אל ה' כל הלילה ותיכף למימר **המתפלה הוה** ליה נעקה דכתיב פרשת קצו כל ישראל המתפלה כתיב בפרשת [1] נחמיה כי המלכתי את שלום וגו' נחמיה כי שמעתי: **גבי גליה.** במעשה דהר הכרמל כתיב תפלה דכתיב ענני ה' ענני דמשמע נגון נקשה ותפלה ולא נגון נעקה ומשני ענני ה' ענני נגון נעקה הוא כך שמעתי: **יונה נפר דוד ושלמה.** דהוה בימי ממליהו בסדר עולם: **דבעי למחתם.** נסוף כל ברכות נרוך מרחם על האדך ולהכי בעי נותה מתימה דוד ושלמה שהן התפללו על ארץ ישראל [2] כך שמעתי. אי נמי משום דליהוו תקון בית המקדש הוה עיקר האדך כך שמעתי: **ברוך מפפיל הרמים.** היו אומרים בתקון ברוך מרחם שהכניעה בתעוב שבשבו נתשובה: **מלמן אמרו.** מדקתני הכא לתפילו אנשי משמר שלא היו עוסקין בתורה היום כלל לתפילו הכי אסורין לשתות יין: **הכן.** בזמן הזה: **המכיר משמרתו.** היודע מאיזו משמרת הוא מיהוליה או מידעים או אחת מכ"ד משמרות שיודע שמות אבותיו ואמות אבותיו עד יהוליה ויודע ואיזה יום עד שלשה עשר יום ואיזה יום שבת היו עומדים: **קבועין.** שיודע ודאי שבית אב זה שלו עומד במקדש לפי שהרבה היו מבתי אבות הכהנים שלא הוקבעו. אומ אמר לי רבי קבועין שלא נחלקו מלכל בית אב זה שלו להיות עומד במקדש ויהיה זה לריך לעמוד: **מכיר משמרתו.** שיודע אילו בתי אבות נשבה הכהנים שלא נחלקו: **ואינו יודע מאיזה בית אב שלו.** שאינו יודע שבית אב זה שלו עומד במקדש ותכבד העבודה עליו: **מכיר משמרתו.** שיודע אילו בתי אבות נשבה הכהנים שלא נחלקו: **ואינו יודע מאיזה בית אב שלו.** שאינו יודע שבית אב זה שלו עומד במקדש: **אסור לשתות כל אותו היום.** אע"פ שאינו בירושלים, אלא הואיל ויודע שהיום עובדין בית אב שלו ואסורין ביין, הוא נמי אסור. **מכיר משמרתו.** שיודע מאיזה משמרה הוא, **ואינו מכיר משמרת בית אב שלו.** שאינו יודע מאיזה בית אב הוא. **ויודע שבתי אבותיו קבועין.** שיודע שמשמרה שלו קבועין ועובדין בשבת [זו], אבל אינו יודע באיזה יום עובד בית אב שלו, אסור לשתות יין כל השבת, דשמא היום עובד בית אב שלו. **ויודע שבתי אבותיו קבועין.** שיודע שבית אב שלו עובדין יום אחד בשנה, שהרי כהנים הן [3] ובית המקדש קיים. **רבי אומר אומר אני.** אם היה כהן בזמן [ש]בהמ"ק קיים שאין מכיר משמרתו ומשמרת בית אב שלו, היה אסור לשתות יין לעולם. **אבל מה אעשה שתקנתו קלקלתו.** כלומר, חורב בהמ"ק שהיא קלקלתם, תקנתם לשתות יין. **כרבי.** דאמר שתקנתו קלקלתו, אבל חכמים אומרים אין מותרין לעולם. **כדי שלא יכנסו למשמרתם כשהן מגולין.** שכשיודעין שאין יכולין לספר ולכבס במשמרתן, ומכבסין קודם שיכנסו למשמרתם (כשהן מגולין). הואיל ומשמרות מתחדשות. **שיראו אותו ביפיותו. ראשם לא יגלחו פרע לא ישלחו.** ראשם לא יגלחו משמע לא יגלחו כל שעריהם לגמרי, ופרע לא ישלחו משמע שלא יגדלו שעריהם. **ודילמא הכי אמרה רחמנא ופרע לא ישלחו דלא לירבו כלל.** אלא מסתפרין בכל יום. **פרע (להביא) [ליהוי].** שיגדילו שערם כל שהוא, דהיינו לי' יום, שלוחי לא ישלחו יותר מדאי. **אי הכי.** הואיל וליפת פרע פרע מנזיר, **אפילו האידנא** נמי. יהו אסורין בפרע ראש נמי, שהרי נזירות נוהג בזמן הזה. **דומיא דיין.** דהא איתקש פרע ראש ליין, דכתיב ויין וגו' לא ישתו כל כהן וגו'. **בזמן ביאה.** למקדש אסור, דכתיב יין ושכר אל תשת אתה ובניך אתך בבואכם אל אהל מועד.

יום שני כמותו. כגון שהיא משמרת יהוריב, בתחלת ניסן בית אב פלוני באחד בשבת, בית אב פלוני בשני בשבת, וכן כולן, ולפיכך אמרו [המכיר] משמרתו באיזה חדש ובאיזה שבוע ובאיזה יום מן השבוע זמנו, ובית אב שלו באיזה היום מן השבוע זמנו, והוא מן הקבועים לעולם. אסור לשתות יין בו ביום, מאי טעמא אמרינן שמא יבנה הבית שהרי ואינו יכול לשמש בו ביום. ומי שאינו מכיר בית אב שלו, אבל מכיר באיזה שבוע זמן משמרתו, אסור לשתות יין כל אותו שבוע. ומי שאינו מכיר לא זה ולא זה, אבל יודע שבתי אבותיו קבועין בעבודה, אסור לשתות יין לעולם, דבכל יום חיישינן שמא יומו הוא. ר' אומר [אומר] אני כנגן זה אסור לשתות יין לעולם. [5] איסור דרבנן, וכדאמרין (אבל) [אבל] תקנתו קלקלתו, זה השמועה כולה בסנהדרין בסוף פרק כהן גדול. פי', כיון שנתקלקלה [ירושלים] בבית אב שלו הותר, שאפילו אם יבנה הבית אינו משמש עד שיעשה בית דין של כהונה ויקבעוהו באיזה יום ישמש, לפיכך עכשיו מותר, וכן כל כהן שאינו בר עבודה ביום יודע מותר. ועל זה אמר אביי, כמאן שתו האידנא כהני חמרא כרבי, ככלל דרבנן סברי כשמעתייהו, ואביי דהוה כהן מבני עלי לא הוה שתי חמרא, דהא אמר רבא לדביתהו דאביי ידענא ביה בנחמני דלא הוה שתי חמרא, ונהגו הכהנים לשתות יין עכשיו כרבי. **הכהנים והלוים אנשי משמר, וישראל אנשי מעמד בשבוע המשמשין בעבודה,** אסורין לספר ולכבס, כדי שלא יכנסו למשמרתם מגוולין, כיון שיודעין שאסורין (אף) [אז] מקדימים ומתקנים את עצמן, ובחמישי [מותרין] לכבס ולספר מפני כבוד השבת. **תנו רבנן מלך מסתפר בכל יום כהן גדול מערב שבת לערב שבת,** הואיל ומשמרות מתחדשין בהם [כהן] **הדיוט אחד לשלשים יום.** שנאמר וראשם לא יגלחו, יכול לא יגלחו לעולם אלא יגדלו שערם, ת"ל ופרע לא ישלחו, לא יתנו שילוח לשער, כלומר לא יאריכו שער להיות משלח לפניהם ולאחריהם, כסום יכסמו את ראשיהם, אין להם לגדל אלא כשיעור כסוי הראש, והוא שלשים יום כנזירות דכתיב ביה יהיה, יהיה בגימטריא ל', וגמרי הכהן פרע פרע מנזיר.

כב א מי' פ"ג מהל' מעיל ומקדש הלכה ו סמג עשין קעו:
כג ב ג ד מיי' שם הלכה ז:
כד ה מיי' שם הלכה יב וס"ו מהלכות כלי המקדש הלכה יח:
כה ו מיי' פ"ב מהלכות מלכים הלכה ה:
כו ז מיי' פ"ה מהלכות כלי המקדש הל' ו:
כז ח מיי' פ"ג מהלכות גיאת שנת הלכה יח סמג עשין קעב:
כח ט מיי' פ"ג מהל' מיזוח הלכה ג ופ"ו מהלכות גיאת שנת מקדש הלכה יח סמג (עשין רכ) [לאוין רמנ]:
כט י מיי' פ"ג מהלכות גיאת שנת מקדש הל' י:

רבינו חננאל

על הראשונה הוא אומר מי שענה את אברהם אבינו בהר המוריה כו'. בשניה מי שענה את משה ואבותינו על ים סוף כו'. על השלישית מי שענה את יהושע בגלגל [כו']. ברביעית מי שענה את שמואל במצפה [כו']. בחמישית מי שענה את אליהו בהר הכרמל כו'. על הששית מי שענה את יונה במעי הדגה [כו'] על השביעית מי שענה לדוד ושלמה בנו בירושלים. תנא יש מחליפין צעקה לאליהו. וחותמין בברכה החמישית ברוך שומע צעקה, ובברכה רביעית שהיא מי שענה את שמואל חותמים ברוך שומע תפלה. ואסיקנא ענני ה' ענני דכתיב ביה באליהו לשון צעקה הוא. ואמאי חתים לדוד ושלמה בנו בסוף, והלא אינהו קדמי לישנה, משום דבעי למחתם ברוך מרחם על הארץ. **תנא סומכוס אומר בשביעית הוא אומר ברוך משפיל רמים. תניי'. שלש תעניות** הראשונות אנשי משמר כו'. פי' הכהנים היו חלוקין כ"ד חלקים, משמש שבוע ומתחלף, יצא זה ונכנס אחר, ואותו החלק המשמש שבוע נקרא משמר. וכל המשמר היו חולקין שבע חלקים, כל אחד משמש יומו ויצא, ונכנס אחר ומשמש למחר, ונקרא חלק שהוא אחד משבעה במשמר בית אב. וכך הוא מפורש בתוספתא, משמר שיש בו ד' בתי אבות או ז' בתי אבות או ח' או ט'. משמר שיש בו ד' בתי אבות, ג' מהן מקריבין כל אחד שני ימים, והרביעי מקריב יום אחד, ומשמר שיש בו ח' בתי אבות כו', משמר שיש בו ז' בתי אבות כל אחד (משמר) [משמש] יומו, [וכך] כל אחד ואחד. ועל זה הסדר שנו בחיצונה אנשי משמר מותרין לשתות יין בלילות אבל לא בימים, שמא יזדמנו אנ[ו]שי המשמר היום ובאים הרבה, ותכבד העבודה על אנשי (בתי דין) בית אב, ויסייעו אותם, אבל אנשי בית אב אסורין לשתות יין, בין ביום ובין בלילה, מפני שהן תדירין בעבודה. ויש באלו כ"ד משמרות שהפילו גורלות, מי שעלה גורלו ביום ראשון, [ו]נקבע במשמרתו להיות אותו היום משמש ראשון לעולם, ומי שנקבע

ויהי עובדין עבודה זמנו שבמש"ק היה קיים כל"ל.

ג) נרמה דל"ל ונקבע במשמרתו להיות כן הוא משמש וכו'. ד) נרמה ל"ל וכלשמרו רבנן אבל מקבעו כו'.

ה) סנהדרין כב:, ו) [מו"ק יז.], ז) סנהדרין כג: [כל הסוגיא עד סופו ועי"ש כמה וכמה שיעויס], ד) מיד ה. לט. סנהדרין שם ע"ש מו"ק יט:, ט) סנהדרין שם, י) [ל"ל ויעוין שמואל א' ה' בעד ישראל],

תורה אור השלם

1. עַנֵּנִי יְיָ עַנֵּנִי וְיֵדְעוּ הָעָם הַזֶּה כִּי אַתָּה יְיָ הָאֱלֹהִים וְאַתָּה הַסַּבּוֹתָ אֶת לִבָּם אֲחֹרַנִּית: מלכים א יח לז
2. מֶלֶךְ בְּיָפְיּוֹ תֶּחֱזֶינָה עֵינֶיךָ תֶּרְאֶינָה אֶרֶץ מַרְחֹקִים: ישעיהו לג יז
3. וְרֹאשָׁם לֹא יְגַלֶּחוּ וּפֶרַע לֹא יְשַׁלֵּחוּ בְּסוֹם יְכַסְּמוּ אֶת רָאשֵׁיהֶם: יחזקאל מד כ
4. כָּל יְמֵי נִדְרֵי נִזְרוֹ תַּעַר לֹא יַעֲבֹר עַל רֹאשׁוֹ עַד מְלֹאת הַיָּמִם אֲשֶׁר יַזִּיר לַייָ קָדֹשׁ יִהְיֶה גַּדֵּל פֶּרַע שְׂעַר רֹאשׁוֹ: במדבר ו ה

הגהות הב"ח

(ה) רש"י ד"ה כבני למתם כו' עד ס"י (כך שמעתי) תמ"מ וכ"ג נ"ל זה טעות: (ו) ד"ה רבי אומר כו' אבל מה אעשה שתקנתן קלקלתן דהוי כמה שנים שלא חזרה עבודה וקלקלה זו תקנתן: (ג) תוס' ד"ה לא לגי כו' וי"ל. כ"ב בפי' זה לא גרס מלת כלל:

הגהות מהר"ב רנשבורג

[א] רש"י ד"ה מפני מסור נשמות יין וכו' ומו לא שמע וכו'. כ"ב פי' מו לא מסור משום שמע יענה וכו' ומכאך עבודה דלוי מפי לא גזרינן כמ"ש רש"י בד"ה ומיט ואיט יודע וכו' וגם מייתינן וכו' ע"ל ולפיכך מסור רק מועט יום לחוד ולק"מ קושיא מהרמ"ף ורו"ק. שוב לפימי כן בש"ר: [ב] שם ד"ה לא לירבו כלל אלא שתפרסו בכל יום. כ"ב ל"ע לפ"ז מה יענה לקושי' התוס' ד"ה לא לירבו ועיומר דפוס דפוס לשון רש"י הוא כמעט כתירוץ התוספות ונמלמו דברי רש"י קושיים מון כלי לימוי:

מוסף רש"י

הובא בעמוד הקודם

רבינו גרשום

משום דבעי למיחתם במרחם על הארץ. ועיקר א"י בימי דוד ושלמה. **אנשי משמר מתענין ולא משלימין.** מתענין הואיל ואין עצמן עוסקין בקרבנות, ולא משלימין דכיון דמשמר שלהן עוסקין בקרבן היום יו"ט הוא להם, לפיכך אין משלימין. **אנשי בית אב.** שמקריבין קרבן היום, לא היו מתענין כלל. הואיל ועוסקין בקרבן. **שלש שניות.** שכבר תקפה הגזירה. **אנשי משמר מותרין לשתות יין בלילות.** הואיל ואין עוסקין בקרבן היום. אנשי בית אב. שעובדין היום, **לא ביום ולא בלילה.** הואיל דבלילות מקריבין נמי אברים ופדרים שלא נתעכלו מבערב. כל כהן שמכיר משמרתו. ויודע מאיזה משמרה הוא, ומשמרת **בית אב** שלו. שיודע באיזה בית אב הוא, ויודע **שבתי אבותיו קבועין.** שיודעין באיזה יום עובדין בית אב שלו. **אסור לשתות יין כל אותו היום.** אע"פ שאינו בירושלים, אלא הואיל ויודע שהיום עובדין בית אב שלו ואסורין ביין, הוא נמי אסור. **מכיר משמרתו.** שיודע מאיזה משמרה הוא, **ואינו מכיר משמרת בית אב שלו.** שאינו יודע מאיזה בית אב הוא. **ויודע שבתי אבותיו קבועין.** שיודע שמשמרה שלו קבועין ועובדין בשבת [זו], אבל אינו יודע באיזה יום עובד בית אב שלו, אסור לשתות יין כל השבת, דשמא היום עובד בית אב שלו. **ויודע שבתי אבותיו קבועין.** שיודע שבית אב שלו עובדין יום אחד בשנה, שהרי כהנים הן [3] **ובית המקדש קיים. רבי אומר אומר אני.** אם היה כהן בזמן [ש]בהמ"ק קיים שאין מכיר משמרתו ומשמרת בית אב שלו, היה אסור לשתות יין לעולם. **אבל מה אעשה שתקנתו קלקלתו.** כלומר, חורב בהמ"ק שהיא קלקלתם, תקנתם לשתות יין. **כרבי.** דאמר שתקנתו קלקלתו, אבל חכמים אומרים אין מותרין לעולם. **כדי שלא יכנסו למשמרתם כשהן מגולין.** שכשיודעין שאין יכולין לספר ולכבס במשמרתן, מספרין ומכבסין קודם שיכנסו למשמרתם (כשהן מגולין). הואיל ומשמרות מתחדשות. **שיראו אותו ביפיותו. ראשם לא יגלחו פרע לא ישלחו.** ראשם לא יגלחו משמע לא יגלחו כל שעריהם לגמרי, ופרע לא ישלחו משמע שלא יגדלו שעריהם. **ודילמא הכי אמרה רחמנא ופרע לא ישלחו דלא לירבו כלל.** אלא מסתפרין בכל יום. **פרע (להביא) [ליהוי].** שיגדילו שערם כל שהוא, דהיינו לי' יום, שלוחי לא ישלחו יותר מדאי. **אי הכי.** הואיל וליפת פרע פרע מנזיר, **אפילו האידנא** נמי. יהו אסורין בפרע ראש נמי, שהרי נזירות נוהג בזמן הזה. **דומיא דיין.** דהא איתקש פרע ראש ליין, דכתיב ויין וגו' לא ישתו כל כהן וגו'. **בזמן ביאה.** למקדש אסור, דכתיב יין ושכר אל תשת אתה ובניך אתך בבואכם אל אהל מועד.